

?Paraules buides

Una imatge val més que mil paraules? O una paraula val més que mil imatges? Tant les imatges com les paraules poden tenir molts significats al mateix temps o només tenir-ne un de clar i definit.

Paisatge sostenible (?) nadalenc del Pirineu

Un exemple de paraula amb molts significats és el del desenvolupament sostenible o sostenibilitat. Què vol dir ser sostenible? No tothom quan fa servir aquesta paraula vol dir el mateix. Quan neix aquest concepte i per què? Quan una persona és sostenible? Quan una comunitat és sostenible? Quan una activitat humana és sostenible? El concepte apareix per primera vegada l'any 1987 en l'Informe Brundtland redactat per la Comissió Mundial de Medi i Desenvolupament de les Nacions Unides. I serà durant la Cimera de la Terra de l'any 1992 a Rio de Janeiro que s'estableix una definició de partida: un desenvolupament que satisfà les necessitats de les generacions presents sense comprometre les possibilitats de les generacions futures, perquè puguin atendre les seves pròpies necessitats. Una persona, una comunitat, un ecosistema, una ciutat, un país, el món, és sostenible quan consumeix o gasta recursos donant temps perquè hi hagi una regeneració. Per exemple, no cremarem el bosc sencer, només farem servir la llenya que ha crescut aquell any. No ens menjarem la gallina, sinó que intentarem només plegar els ous que va ponent. No pescarem tots els peixos del riu, en deixarem uns quants per tenir-ne l'any vinent.

Una comunitat és sostenible, també, quan s'estableix equitat entre els seus membres. Quan tothom participa en les decisions polítiques. I, sobretot, quan tenim un sistema econòmic sa, que es basa en el present, en allò que tenim ara, i no en bombolles futures, en allò que podria ser. Malgrat tot, és una definició feble i no compartida per tothom, de la qual s'han extret molts significats, segons interessos. Aquest concepte ha perdut el sentit, s'ha tornat una paraula buida.

Hi ha gent que el fa servir sense saber què vol dir, només perquè està de moda o per donar unes pinzellades de color verd al seu discurs. Abans s'utilitzava la paraula *ecològic*, ara toca *sostenibilitat* o *desenvolupament sostenible*. Sabent això, queda clar que hi ha gent que no sap fer servir la paraula correctament o moltes de les realitats que ens envolten són del tot insostenibles: hem estirat més el braç que la màniga. Ens hem quedat sense boscos, sense gallina, sense peixos i sense futur?